

بررسی شبیب خط نشت در خاکریز کانالهای آبیاری شبکه آبیاری و زهکشی دشت میاناب با استفاده از مدل Seep/w

فرخ فلاحت

کارشناس ارشد سازه های آبی دانش آموخته رشته کارشناسی ارشد سازه های آبی آزاد واحد جامع شوستر

Falahat_f317@yahoo.com

عادل دحیماوی

کارشناس ارشد آبیاری و زهکشی - سازمان آب و برق خوزستان

بهروز دهانزاده

هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد جامع شوستر

حسین فتحی

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

محمد رضا گوهري بهبهاني

کارشناس عمران - سازمان آب و برق خوزستان

چکیده

یکی از مشکلات شبکه های آبیاری موجود پدیده نشت و تراوش می باشد. مسئله تراوش آب و کنترل آن در کانالهای آبیاری یکی از مهمترین مسائل در طراحی، ساخت، نگهداری و بهره برداری از اینگونه کanal هاست. در این تحقیق، میزان و خط آزاد نشت از کanal آبیاری و زهکشی میاناب واقع در حوضه کارون با استفاده از مدل ریاضی دو بعدی Seep/w شبیه سازی شد. نتایج نشان می دهد که زمانی که عمق جریان در کanal اصلی برابر و یا بیشتر از $1/69$ متر باشد، خط آزاد نشت دیواره پائین دست خاکریز را قطع می کند و احتمال ایجاد پدیده Piping وجود دارد. با افزایش عمق جریان آب در کanal اصلی، شبیب خط نشت افزایش می یابد. ضریب هدایت هیدرولیکی تاثیری بر خط آزاد نشت ندارد و تنها عاملی که روی خط آزاد نشت تأثیر می گذارد، رقوم سطح جریان آب در کanal اصلی می باشد.

واژه های کلیدی : نشت، شبیب خط آزاد نشت، مدل SEEP/W، شبکه آبیاری و زهکشی میاناب

۱. مقدمه

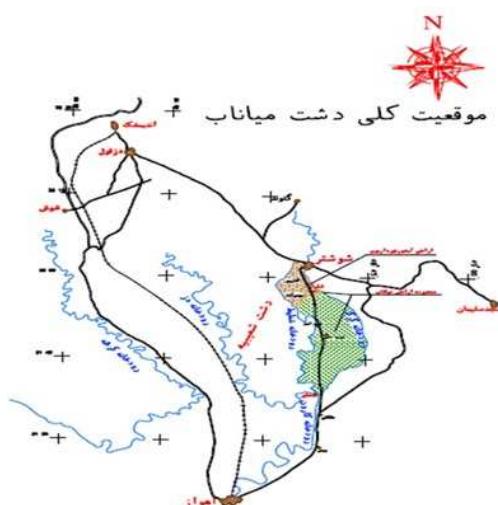
از دلایل عمدۀ اهمیت بررسی میزان نشت می توان به تلفات آب در اثر نشت، تنزل کیفیت اراضی و خاک اطراف کanal در اثر نشت و تهدید محیط زیست منطقه در اثر نشت اشاره نمود. به همین خاطر، کاهش تلفات آب به حداقل ممکن به ویژه در مناطق خشک و نیمه خشک اهمیت حیاتی پیدا نموده و باعث جلب نظر کارشناسان به بررسی کمی و کیفی جریان نشت آب از کanal ها و مسایل مربوط به آن شده است(رستمیان و کوپایی، ۱۳۹۰). نشت آب در کanal های خاکی و بتُنی و نحوه کنترل آن یکی از مهمترین مسائلی است که در طراحی کanal های آبیاری و زهکشی می باشی مورد توجه خاص متخصصین قرار بگیرد. دانش و آگاهی از قوانین بنیادی نشت به متخصصین اجازه می دهد تا از بوجود آمدن مشکلات جدی در اثر نشت

جلوگیری کنند. تاکنون مطالعات بسیاری در ارتباط با نشت و کنترل آن در کانال های آبیاری و زهکشی انجام شده است. حیدری زاده (۱) تلفات نشت آب از کانال های آبیاری را به وسیله یک مدل ریاضی بررسی کرد. در این مدل ریاضی، پدیده نشت به صورت جریان دو بعدی اشباع و ماندگار در محیط های متخلخل اطراف کانال فرض شده و معادله جریان با روش عددی تفاضل های محدود حل شده است. نتایج نشان داد که مدل ریاضی تهیه شده با تقریب نسبتاً خوبی، میزان نشت از کانال را پیش‌بینی می‌کند. عراق علوی (۲) در تحقیقاتی روی کانال های خاکی پایین دست سد زاینده رود ضمن ارزیابی روشهای تجربی برآورد نشت، میزان نشت از کل تلفات را $98/5$ درصد و سهم تبخیر و تعرق را $1/5$ درصد برآورد نمود. فتاحی (۳) در تحقیق خود با استفاده از المان PLANE55-2D نرم افزار ANSYS مسئله میزان نشت جریان آب و گرادیان هیدرولیکی در پشت سپر را برآورد نمود. با توجه به نتایج آنالیز، مشاهده شد که میزان نشت آب و گرادیان هیدرولیکی حداقل برآورده توسط این نرم افزار و روشهای تئوری و نظری تقریباً برابر و دارای اختلاف خیلی جزئی و قابل اغماض می‌باشند. بنابراین با المان محدود و برنامه‌ای نظیر ANSYS می‌توان به راحتی مسائل پیچیده نشت آب در پشت سپر را برآورد و گرادیان هیدرولیکی حداقل را با دقیقی برابر نتایج تئوری و نظری بدست آورد.

۲- مواد و روشها

۲-۱- معرفی منطقه مورد مطالعه

دشت میاناب شوستر در جنوب غربی ایران در استان خوزستان و در ناحیه‌ای بین عرض جغرافیایی $31^{\circ}39'$ تا $32^{\circ}2'$ شمالی و طول جغرافیایی $46^{\circ}46'$ تا $49^{\circ}5'$ شرقی واقع شده است. وسعت این دشت 43000 هکتار است که از آن 36850 هکتار اراضی قابل کشت محسوب می‌شود. این دشت از شمال به شهر شوستر و از جنوب به تپه‌های عله، از شرق به رودخانه گرگر و از غرب به رودخانه شطیط محدود شده است. بطور کلی اطراف دشت میاناب را دو رودخانه فوق الذکر احاطه کرده است و راه دسترسی آن به نواحی خارج از منطقه تنها از طریق دو محل یکی بند قیر و دیگری پل آزادگان به ترتیب به اهواز و دزفول می‌باشد. به همین دلیل این دشت را "جزیره میاناب شوستر" نیز نامیده اند. شبی غالباً دشت میاناب از شمال به جنوب و از حواشی به سمت مرکز دشت است. به طوری که ناحیه گودی در امتداد شمال به جنوب در نواحی مرکزی دشت ایجاد شده است که زهکش اصلی دشت در آن ناحیه احداث شده است و محل تخلیه آبهای اضافی دشت محسوب می‌شود. شکل ۱ موقعیت دشت میاناب را نشان می‌دهد. کanal مورد مطالعه دارای سه مقطع به ترتیب در کیلومتر $5+972$ ، $5+672$ و $6+172$ می‌باشد که فاصله بین مقاطع 100 متر است. و در مجموع 200 متر طول کanal می‌باشد. مشخصات هیدرولیکی اندازه‌گیری شده کanal مذکور به شرح جدول ۱ می‌باشد.

جدول ۱ : مشخصات هیدرولیکی اندازه‌گیری شده کanal

دبي (متر مکعب بر ثانیه)	عرض کف کanal (متر)	عمق جریان (متر)	طول کanal (متر)	شیب طولی کanal (متر بر متر)	شیب جداره های کanal(متر بر متر)	ارتفاع کف کanal تا بالای کanal (برم)	ارتفاع کف کanal تا رقوم بتني دیواره کanal (متر)
۱۱.۶	۳	۲.۱۳	۲۰۰	۰.۰۰۰۱۵	۰.۱۰۰۱.۵	۲.۹	۲.۴

۳.معرفی مدل SEEP/W

Seep/w یک محصول نرمافزاری با المانهای متناهی است که از آن می‌توان در مدلسازی نحوه جابجایی و توزیع فشار آب منفذی در داخل مواد متخلخل مانند خاک و صخره استفاده کرد. فرمولاسیون جامع و گسترده آن امکان آنالیز مسائل ساده و بسیار پیچیده نشت آب را فراهم می‌آورد. این نرم افزار در آنالیز و طراحی پروژه‌های ژئوتکنیکی، عمرانی، هیدرولوژیکی و معدن کاربرد دارد. Seep/w یک برنامه کلی آنالیز نشت آب است که جریان محیطهای اشباع و غیر اشباع را مدلسازی می‌کند. برای اینکه نتایج آنالیز، با واقعیت شباهت بیشتری داشته باشند، لازم است که در مدلسازی آب زیرزمینی جریان غیراشباع را نیز در نظر بگیریم. در خاکها، ضریب هدايت هیدرولیکی و میزان گنجایش حجمی آب، یا آب ذخیره شده به صورت تابعی از فشار آب منفذی تغییر می‌کند. نرم افزار Seep/w این روابط را به صورت تابع پیوسته‌ای مدلسازی می‌کند. اکثر دیگر نرم‌افزارهای مشابه این مسئله را در نظر نمی‌گیرند و به جای آن، از یک سری فرضیات غیر واقعی فیزیکی استفاده می‌کنند که در واقع توابع مرحله‌ای هستند. به عنوان مثال، در فشار آب منفذی صفر و بزرگتر از آن (یعنی زیر سطح ایستابی)، مقدار هدايت هیدرولیکی آب به صورت اشباع فرض می‌شود و یا در فشار آب منفذی کوچکتر از صفر (یعنی بالای سطح ایستابی)، مقدار هدايت هیدرولیکی آب صفر است. استفاده از چنین توابع مرحله‌ای غیر واقعی در مدلسازی قابلیت هدايت هیدرولیکی خاک و میزان گنجایش حجمی آب می‌تواند منجر به نتایج نادرست شود.

۴.ارائه نتایج

۳-محاسبه میزان نشت و خط آزاد نشت به روش تقریبی روشهای متعددی برای محاسبه تلفات آب در کانالها وجود دارد که از میان آنها روش‌های تجربی، تحلیلی و مدل‌های گرافیکی بیشترین کاربرد را دارند. یکی از روشهای تجربی که می‌توان از آن نام برد رابطه پیشنهادی کمیته بین‌المللی آبیاری و زهکشی (ICID) است که به شرح زیر محاسبه می‌گردد :

الف) مقاطع ذوزنقه‌ای برای حالتی که $4 < \frac{P}{d}$ باشد

$$Q = K_s \cdot U \cdot (W_s + 2d) \frac{1}{P}$$

ب) مقاطع ذوزنقه‌ای برای حالتی که $4 > \frac{P}{d}$ باشد

$$Q = K_s (W_s + Ad) \quad b : عرض کف (m)$$

d : عمق آب در کanal (m)

W_s : عرض سطح آب در کanal (m)

P : محیط خیس شده (m)

U ، A ، K_s بر حسب بافت خاک، شیب جداره و نسبت عرض کف طبق جداول زیر تعیین می‌گردد.

جدول ۲ : مقادیر ضریب U بر اساس رابطه پیشنهادی کمیته بین‌المللی آبیاری و زهکشی (ICID)

مقادیر ضریب U	b/d	2	3	4
$Z=1/5$	0/78	0/96		1.04

جدول ۳ : مقادیر ضریب K_s بر اساس رابطه پیشنهادی کمیته بین‌المللی آبیاری و زهکشی (ICID)

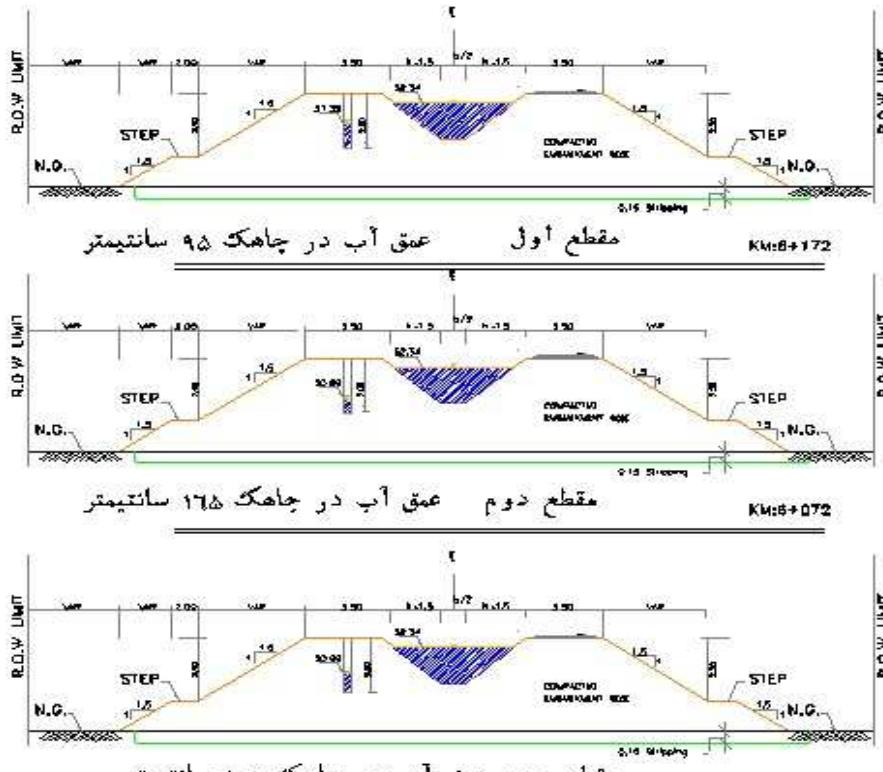
بافت خاک	سبک	لوم متوسط	لوم ماسه‌ای	نیمه سنگین	سنگین
K_s	0.05	0.05-0.1	0.1-0.5	0.5-1	1-5

جدول ۴ : مقادیر ضریب A بر اساس رابطه پیشنهادی کمیته بین‌المللی آبیاری و زهکشی (ICID)

مقادیر A	b/d	5	6	7	10
$Z=1.5$	2.5	2.7	3		3.3

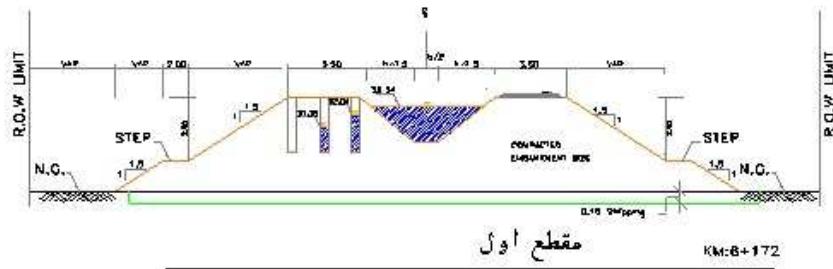
پس از بررسی های به عمل آمده خصوصاً در مسئله نشت آب از کanal به زمینهای زراعی و بعض‌اً مناطق مسکونی، اقداماتی به شرح زیر انجام گرفت :

- در سه مقطع $5+972$ ، $6+072$ و $6+172$ روی برم کanal (در نقطه آکس برم) گمانه‌هایی به عمق حدوداً ۲ متر زده و سطح آب در آنها قرائت شد. (توضیح‌اً قرائت سطح آب ۲۴ ساعت در دو نوبت انجام گرفت) که نتایج آن در شکل ۲ نشان داده شد.

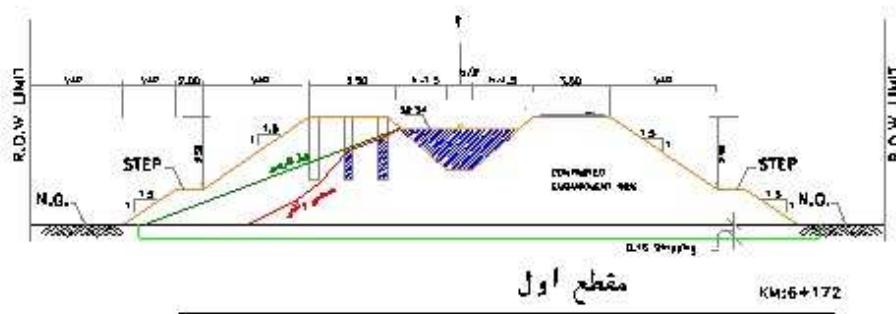
شکل ۲ : مقاطع مورد مطالعه

از بین سه مقطع بررسی شده مقطع شماره ۱ واقع در کیلومتر ۶+۱۷۲ که سطح آب در آن بالاتر از دو مقطع دیگر بود به عنوان مقطع بحرانی انتخاب و با دقت بیشتر مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور طوفین آن مطابق شکل ۳ گمانه‌هایی زده شد که پس از قرائت در دو نوبت (باتوجه به تثیت سطح ایستایی) تراز آب مطابق شکل ۳ می‌باشد.

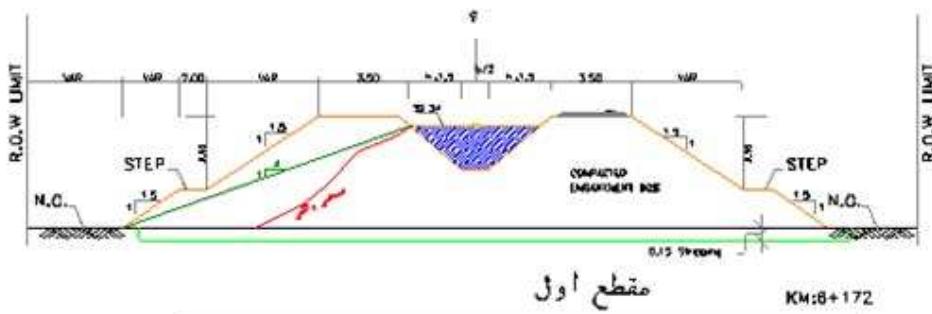
شکل ۳ : مقطع انتخابی به عنوان مقطع بحرانی

-۳- با توجه به شکل ۳ شیب تقریبی سطح آب را می‌توان مطابق شکل ۴ در نظر گرفت. توضیحاً منحنی واقعی سطح آب در بدن سازه‌های خاکی آب بند بر اساس مبانی مکانیک خاک معمولاً خطی نمی‌باشد ولی ترسیم دقیق آن مستلزم حفر تعداد زیادی گمانه و بررسی‌های کامل می‌باشد اما به شکل محافظه کارانه در جهت اطمینان می‌توان تراز سطح آب را با یک خط تقریب زد. (لازم به ذکر است که روش زیر بصورت تجربی می‌باشد و دقیق نیست و به همین جهت در راستای برآورده نشست و تأثیر آن بر روی دیواره پایین دست کanal از نرم افزار استفاده شد که نتیجه‌های کاملاً معکوس با این روش بدست آمد و در ادامه نتایج حاصل از مدل ارائه خواهد شد).

شکل ۴ : ترسیم خط نشت بصورت تقریبی

-۴- به منظور مقایسه نشت موجود با نشت مجاز روشها و تکنیکهای متعددی وجود دارد که روش رایج و ساده در این زمینه روش تقریبی ۴ به ۱ (۱:۴) می‌باشد. با پذیرفتن این روش سطح آب موجود در بدن کanal با سطح مجاز آب در شکل ۵ مقایسه گردیده است.

شکل ۵ : مقایسه نشت موجود با نشت مجاز در روش تقریبی

۵- علاوه بر کنترل سطح آب، می‌توان مستقیماً به کمک فرمول دارسی، دبی عبوری از یک متر طول کanal (در مقطع بحرانی) را تعیین و با دبی مجاز مقایسه نمود. عمق آب کanal در کیلومتر ۶+۱۷۲ برابر ۲/۱۳ متر و عرض کف ۳ می‌باشد. برای تعیین گرادیان هیدرولیکی در این مقطع با توجه به برداشت تراز آب داریم :

$$i = \frac{\Delta H}{L}$$

$$i = \frac{1.7}{3.5} = 0.48$$

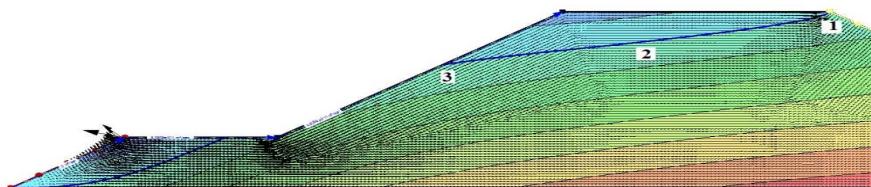
$$A = 2.13 * 1 = 2.13$$

$$Q = KiA$$

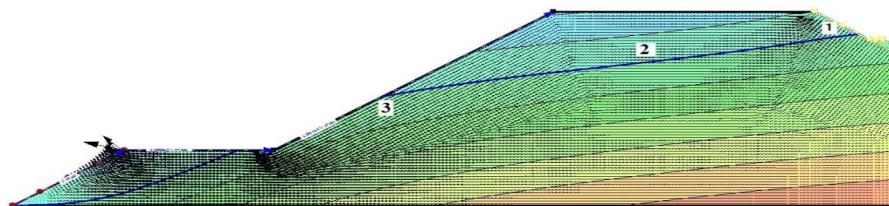
$$Q = 2 \times 10^{-6} \times 0.48 \times 2.13 = 0.002 \text{ Lit / s / m}$$

۵. تعیین میزان نشت و خط آزاد نشت در کanal با مدل ریاضی : SEEP/W

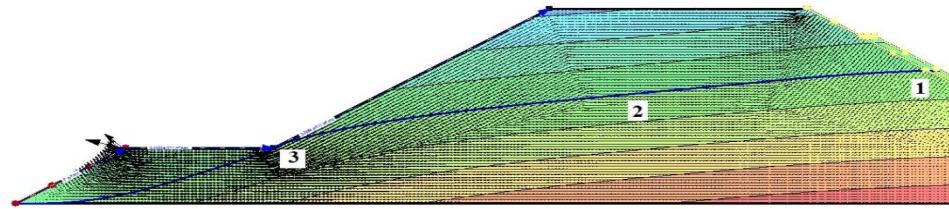
به منظور تعیین سطح آزاد نشت در کanal با استفاده از مدل SEEP/W ابتدا اقدام به ترسیم هندسه مقاطع نموده و سپس با استفاده از اطلاعات موجود، مدل راه اندازی گردید. با توجه به اینکه، تنها عامل تأثیر گذار بر روی محل تشکیل خط نشت، تراز آب در کanal می‌باشد، ترازهای مختلف سطح آب در کanal مورد بررسی قرار گرفته است تا بتوان در مورد برخورد خط نشت با خاکریز کanal با اطمینان بیشتری نظر داد. اشکال ۶ تا ۱۰ خط آزاد نشت به ازای ۵ تراز مختلف سطح جریان آب در کanal اصلی و همچنین تراز خط آزاد نشت در سه نقطه شامل نقطه ابتدایی (محل تلاقی سطح آزاد آب در کanal اصلی و بدنه)، نقطه میانه خاکریز و نقطه انتهایی (محل برخورد خط آزاد نشت با شیب پائین دست خاکریز) را نشان می‌دهند. با توجه به اشکال ۶ تا ۱۰ می‌توان دریافت که زمانی که تراز سطح جریان آب در کanal اصلی برابر و یا بیشتر از ۳۲ متر باشد، یا به عبارتی عمق جریان در کanal اصلی برابر و یا بیشتر از ۱/۶۹ متر باشد، خط آزاد نشت دیواره پائین دست خاکریز را قطع می‌کند. علاوه بر این جدول ۵ مقادیر ترازهای خط نشت در سه نقطه و شیب خط نشت به ازای رقوم مختلف سطح آب در کanal اصلی را نشان می‌دهد. با توجه به این جدول می‌توان دریافت که با افزایش رقوم سطح آب در کanal اصلی و بتبع افزایش عمق جریان آب در کanal اصلی، شیب خط نشت افزایش می‌یابد. شکل ۱۱ نمودار تغییرات شیب خط نشت نسبت به عمق جریان آب در کanal اصلی و همچنین معادله خط برآش نرخ تغییرات شیب خط آزاد نشت نسبت به عمق جریان در کanal اصلی برابر با ۰.۰۵۳۱ می‌باشد.

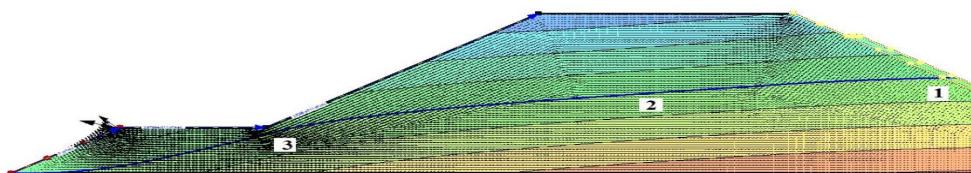
شکل ۶: تراز خط نشت به ازای تراز آب در کanal اصلی برابر با ۳۲/۱۱ متر

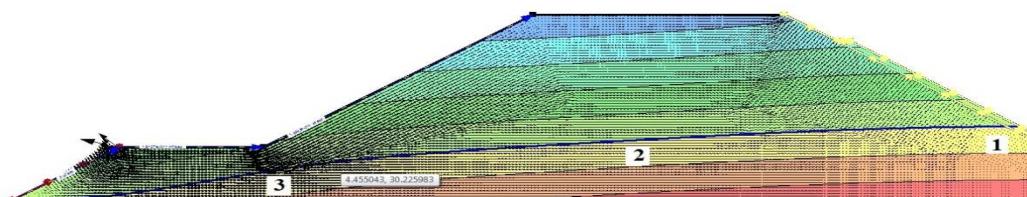
شکل ۷: تراز خط نشت به ازای تراز آب در کanal اصلی برابر با ۳۲/۷ متر

شکل ۸: تراز خط نشت به ازای تراز آب در کanal اصلی برابر با ۳۲ متر

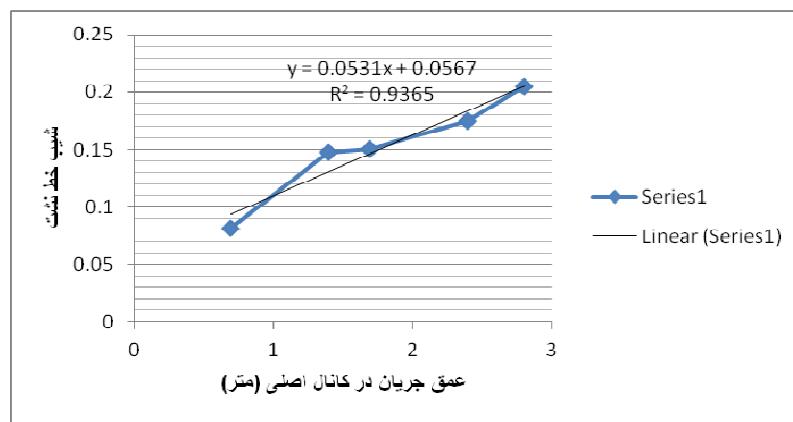
شکل ۹: تراز خط نشت به ازای تراز آب در کanal اصلی برابر با ۳۱/۷ متر

شکل ۱۰: تراز خط نشت به ازای تراز آب در کanal اصلی برابر با ۳۱ متر

جدول ۵: تراز های مختلف آب در کanal و مقادیر متناظر خط نشت

تراز آب در کanal اصلی (متر)	عمق جریان در کanal اصلی (متر)	تراز نقطه اول خط نشت(روی جداره کanal اصلی) (متر)	تراز نقطه دوم خط نشت (میانه پوسته) (متر)	تراز نقطه سوم خط نشت(روی خاکریز پایین دست) (متر)	شیب خط نشت
33/11	2/8	33/11	32/5	32/07	0/2047
32/7	2/39	32/7	32/18	31/58	0/1747
32	1/69	32	31/6	30/64	0/1508
31/7	1/39	31/7	31/34	30/44	0/1474
31	0/69	31	30/75	30/14	0/0814

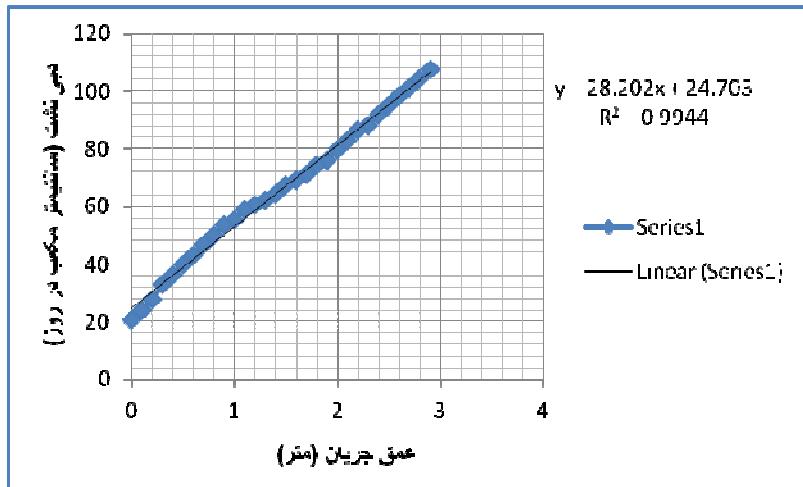
شکل ۱۱: نمودار تغییرات شیب خط نشت به عمق جریان آب در کanal اصلی

۶. تأثیر ضریب هدايت هیدرولیکی (K) بر روی خط آزاد نشت و میزان نشت

با توجه به بررسی‌های انجام شده، مشخص شد که ضریب هدايت هیدرولیکی هیچ نقشی در تعیین موقعیت مکانی خط نشت ندارد زیرا که خط نشت متأثر از ضریب هدايت هیدرولیکی نمی‌باشد و عاملی که روی موقعیت خط نشت تأثیر می‌گذارد، رقوم سطح جريان آب در کanal اصلی می‌باشد که اشكال ۶ تا ۱۰ تائيدكنته اين موضوع می‌باشد.

۷. تعیین معادله دبی نشت از خاکریز نسبت به عمقهای مختلف جريان در کanal اصلی

به منظور تعیین معادله نشت، اعماق مختلف جريان در کanal منظور گردید. سپس به ازای اعماق مختلف، میزان دبی نشت توسط مدل محاسبه شد. شکل ۱۲ نمودار تغییرات دبی نشت از خاکریز سمت چپ و راست نسبت به ارتفاع آب در کanal اصلی و معادله خط برآش را نشان می‌دهد. همانطور که در شکل ۱۲ ملاحظه می‌شود دبی نشت از خاکریز سمت چپ و راست رابطه مستقیم با عمق آب در کanal اصلی دارد و نرخ تغییرات دبی نشت نسبت به تغییرات عمق جريان برابر با $28.202x + 24.703$ سانتیمتر مکعب در روز به ازای یک متر عمق جريان می‌باشد.

شکل ۲۹-۴ نمودار تغییرات دبی نشت از خاکریز سمت چپ و راست نسبت به ارتفاع آب در کanal اصلی

۸. نتیجه گیری

- با افزایش رقوم سطح آب در کanal اصلی و بتبع افزایش عمق جريان آب در کanal اصلی، شیب خط نشت افزایش می‌یابد.
- زمانی که تراز سطح جريان آب در کanal اصلی برابر و یا بیشتر از ۳۲ متر باشد، یا به عبارتی عمق جريان در کanal اصلی برابر و یا بیشتر از $1/69$ متر باشد، خط آزاد نشت دیواره پائین دست خاکریز را قطع می‌کند.
- با توجه به معادله خط برآش نرخ تغییرات شیب خط آزاد نشت نسبت به عمق جريان در کanal اصلی برابر با 0.0531 می‌باشد.
- ضریب هدايت هیدرولیکی هیچ نقشی در تعیین موقعیت مکانی خط نشت ندارد زیرا که خط نشت متأثر از ضریب هدايت هیدرولیکی نمی‌باشد و عاملی که روی موقعیت خط نشت تأثیر می‌گذارد، رقوم سطح جريان آب در کanal اصلی می‌باشد

-۵- دبی نشت از خاکریز سمت چپ و راست رابطه مستقیم با عمق آب در کanal اصلی دارد و نرخ تغییرات دبی نشت نسبت به تغییرات عمق جریان در کanal اصلی برابر با $28/2$ سانتیمتر مکعب در روز به ازای یک متر عمق جریان می باشد.

-۶- مقایسه خط آزاد نشت موجود با خط آزاد نشت مجاز بدست آمده با روش تقریبی رایج و ساده ۴ به ۱ (۴:۱)، حاکی از آن بود که خط آزاد نشت موجود دیواره پائین دست خاکریز کanal را قطع نمی کند. در صورتی که شبیه سازی خط آزاد نشت با بکارگیری مدل Seep/W نشان می دهد که به ازای عمق جریان در کanal اصلی برابر یا بیشتر از $1/69$ متر خط آزاد نشت دیواره پائین دست خاکریز را قطع می کند و جریان نشت به زمینهای مجاور برقرار بوده که احتمال فرسایش و تخریب شیب دیواره پائین دست خاکریز وجود دارد.

۹. منابع و مآخذ

- ۱- حیدری زاده، م. ۱۳۶۹. بررسی تلفات نشت از کanalهای آبیاری. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران.
- ۲- عراق علوی، س. ۱۳۷۳. مدیریت توزیع آب زاینده رود بر اساس برآورد راندمان انتقال آب در کanal های زیر دست سد. دانشکده کشاورزی. دانشگاه صنعتی اصفهان.
- ۳- فتاحی، س.ع. ۱۳۸۳. محاسبه نشت آب و گرادیان هیدرولیکی در پشت سپر به کمک اجزاء محدود. کنگره ملی مهندسی عمران. دانشگاه صنعتی شریف.
- ۴- سالمی، ح. و سپاسخواه، ع. ۱۳۸۵. اصلاح معادلات تجربی نشت آب از کanal در منطقه روددشت اصفهان. علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. جلد ۱۰. شماره اول.
- ۵- ملک پور، ا.، رحیمی، ح. و احمدی، ح. ۱۳۸۵. بررسی اثر سطح آب زیرزمینی و ضخامت لایه آبدار بر میزان جریان نشت معکوس به کanal. همایش ملی مدیریت شبکه های آبیاری و زهکشی. دانشگاه شهید چمران اهواز، دانشکده مهندسی علوم آب. ۱۲ الی ۱۴ اردیبهشت ۱۳۸۵.
- ۶- رستمیان، ر. و کوپایی، ج.ع. ۱۳۹۰. ارزیابی مدل نرم افزاری SEEP/W در برآورد میزان نشت آب از کanal های خاکی (مطالعه موردنی شبکه آبیاری زاینده رود). مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، علوم آب و خاک. سال پانزدهم. شماره ۵۸.
- ۷- محمدنژاد، ب.ع. و علیزاده، ز. ۱۳۹۱. ارزیابی روش های کاهش اثرات نشت و زیرشوبی در سدهای خاکی. سومین سمینار ملی مسائل ژئوتکنیکی شبکه های آبیاری و زهکشی.
- ۸- Kahloun A.N., and Kemper W.D. 2004. Seepage losses as affected by condition and composition of channel banks. Agricultural Water Management.
- ۹- Ji C.N., Wang Z.Y., and Shi Y. 2005. Application of modified EP method in steady seepage analysis. Computers and Geotechnics,32(1): 27-35.
- ۱۰ - Kinzli, K.D., M. Martinez, R. Oad, A. prior and D. Gensler. 2010. Using an ADCP determine canal seepage loss in an irrigation district. Agric. Water Manage. 97: 801-810.